

Μεγάλη συμμετοχή παιδιών στο θεατρικό δρώμενο: «Αγιογραφώντας την εικόνα της Γέννησης» στην Αλεξάνδρεια (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Κυριακής, 15ης Δεκεμβρίου, στο κατάμεστο Πνευματικό - Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αλεξάνδρειας πραγματοποιήθηκε η πρώτη Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση για τα παιδιά των κατηχητικών συνάξεων των ενοριών της Καμπανίας, της Μελίκης, της πόλεως της Αλεξανδρείας και των περιχώρων.

Στη Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση που διοργάνωσε το Γραφείο Ποιμαντικής Διακονίας της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, παρουσιάστηκε το θεατρικό δρώμενο: «Αγιογραφώντας την εικόνα της Γέννησης». Οι κατηχήτριες κ. Ευθυμία Χατζηκυριακίδου και κ. Σωτηρία Χαλδαιοπούλου εξήγησαν με απλό τρόπο στα παιδιά τα θεολογικά μηνύματα που κρύβονται στη βυζαντινή εικόνα των Χριστουγέννων.

Στο τέλος της εκδήλωσης τα παιδιά από τις διάφορες ενορίες έψαλλαν τα κάλαντα των Χριστουγέννων διαφόρων περιοχών της Ελλάδος και έλαβαν από τον [Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα](#), ως δώρο μία εικόνα της Γέννησης του Χριστού σε μορφή παζλ, προκειμένου συνθέτοντάς την να θυμηθούν τα θεολογικά μηνύματα της βυζαντινής τέχνης.

Ομιλία Μητροπολίτη Βεροίας

Την εκδήλωση προλόγισε και παρουσίασε ο Γραμματέας της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Αρσένιος Χαλδαιόπουλος, ενώ ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, ευχαρίστησε τους κατηχητές, τις κατηχήτριες και το πλήθος των παιδιών που προσήλθαν, αναφέροντας μεταξύ άλλων:

«Μάγοι καί ποιμένες ἦλθον προ-σκυνῆσαι Χριστόν τόν γεννη-θέν-τα», θά ψάλουμε σέ λίγες ἡμέρες γιά τή μεγάλη ἑορτή τῆς Γεννή-σεως τοῦ Χριστοῦ. Καί μαζί μέ τούς μάγους καί τούς ποιμένες θά προ-σκυνήσουμε καί ἐμεῖς τόν γεννη-θέντα Χριστό, τόν Χριστό πού ἦλθε γιά χάρη μας στή γῆ καί γεννήθηκε ὡς ἄνθρωπος, προκειμένου νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τήν ἁμαρτία. Θά προσκυνήσουμε τήν εἰκόνα τῆς Γεννήσεώς του, γιά τήν ὁποία εἴχαμε τήν εὐκαιρία νά ἀκούσουμε τόσα πολλά καί σημαντικά στή ση-με-ρινή ἐόρτια ἐκδήλωση, τήν ὁποία διοργάνωσε τό Γραφεῖο Ποι-μαντικῆς Διακονίας τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως γιά σᾶς τά παιδιά καί τούς νέους τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῶν Ἀρχιερατικῶν περι-φε-ρειῶν Ἀλεξανδρείας καί Καμπα-νίας.

Ἔτσι ἡ ἐορταστική αὐτή ἐκδήλω-ση μᾶς προετοίμασε γιά τήν ἐορτή τῶν Χριστουγέννων ἀλλά καί γιά τό μεγάλο αὐτό γεγονός καί θαῦμα πού ἐορτάζουμε τά Χριστούγεννα, τή γέννηση δηλαδή τοῦ Χριστοῦ.

Καί εἶναι ὄντως ἓνα μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο γεγονός τό ὅτι ὁ Θεός ἐγινε ἄνθρωπος γιά χάρη μας. Εἶναι ἓνα μέγιστο θαῦμα, γιατί ὁ ἀχώρητος Θεός, ὅπως θά ψάλουμε, χώρεσε μέσα στή γαστέρα τῆς Ὑπε-ρα-γίας Θεοτόκου, στήν κοιλιά τῆς Παναγίας μας. Εἶναι ἓνα μέγιστο θαῦμα, γιατί ὁ Χριστός δέν ἦλθε στή γῆ μέ τή δόξα ἐνός Θεοῦ, ἀλλά ἦλθε ταπει-νός ὡς βρέφος, γιά νά μᾶς δείξει τή μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο καί νά μᾶς διδάξει τήν ταπείνωση πού μπορεῖ νά ὀδηγήσει καί ἐμᾶς κοντά του, νά μᾶς ὀδη-γήσει στή σωτηρία. Αὐτό εἶναι τό νόημα καί τό περιεχόμενο τῆς με-γά-λης ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων πού θά ἐορτάσουμε σέ λίγες ἡμέ-ρες.

Ὅμως τά Χριστούγεννα δέν εἶναι οὔτε μόνο μία ἡμέρα, δέν εἶναι οὔτε μόνο μία ἐορτή, δέν εἶναι οὔτε μόνο μία ἐκδήλωση. Γιατί ἐάν ἦταν μόνο αὐτό, δέν θά διέφεραν καθό-λου ἀπό τά συνηθισμένα γεγονότα πού ζοῦμε καθημερινά καί ὕστερα περνοῦν καί τά ξεχνοῦμε.

Τά Χρι-στούγεννα εἶναι ἓνα δια-φο-ρετικό γεγονός, ἓνα γεγονός πού πρέπει νά τό ζοῦμε διαρκῶς μέσα στήν ψυχή μας. Ἕνα γεγονός πού πρέπει νά τό ζοῦμε καί νά τό αἰσθανόμαστε μέ τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ διαρκῶς μέσα στήν ψυχή μας.

Γιατί, ἐάν ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἄλλαξε τήν ἱστορία τοῦ κόσμου, ὥστε νά μιλοῦμε γιά πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν ἐποχή, δέν εἶναι δυνατόν νά περνᾷ χωρίς νά ἀλ-λά-ζει κάτι μέσα μας.

Γιατί ὁ Χριστός δέν ἦλθε στή γῆ γιά νά ἐπηρεάσει μέ τή γέννησή του μόνο τούς ἄν-θρώπους τῆς ἐποχῆς του· δέν γεννήθηκε στή γῆ γιά νά γίνει ἀπλῶς ἓνας

ἄνθρωπος ὅπως ἐμεῖς. Ἦλθε στή γῆ καί γεννήθηκε ὡς ἄνθρωπος, γιά νά κάνει τόν ἄνθρωπο, ὅλους ἐμᾶς, «θεοῦς κατά χάριν». Ἦλθε στή γῆ καί γεννήθηκε σέ ἕνα φτωχικό σπήλαιο, γιά νά δώσει σέ κάθε ἄνθρωπο τή δυνατότητα νά τόν δεχθεῖ στήν καρδιά του καί νά τοῦ προσφέρει «τόπον ἐν τῷ καταλύ-μα-τι». Ἦλθε στή γῆ, γιά νά μᾶς χαρίσει τόν οὐρανό. Χωρίσθηκε ἀπό τόν πατέρα του, γιά νά ἐνώσει ἐμᾶς μαζί του, μέ τόν Πατέρα του. Γεννήθηκε μόνος σχεδόν ἀπό ἀνθρώπους μέσα στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, γιά νά χαρί-σει σέ μᾶς τή χαρά τῆς παρουσίας του στήν ψυχή μας.

Καί αὐτή ἡ χαρά τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στήν ψυχή μας εἶναι ἡ πραγματική χαρά τῶν Χριστουγέν-νων. Εἶναι ἡ χαρά πού δέν σβύνει ὅταν κλείσουν τά φῶτα τῆς ἑορτῆς, ὅταν δέν ὑπάρχει πιά τό χριστου-γεν-νιατικό δένδρο, ὅταν ἔχουν περάσει οἱ ἡμέρες, ὅταν ἔχει ἀλλά-ξει ὁ χρόνος. Εἶναι ἡ χαρά πού φέρ-νει ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ στήν ψυχή μας καί διαρκεῖ γιά ὅλο τόν χρόνο. Διαρκεῖ, ἐφόσον ἀνοίξουμε τήν καρδιά μας στόν Χριστό γιά νά γεννηθεῖ μέσα σ' αὐτήν. Διαρκεῖ, ἐφόσον ἡ καρδιά μας προσφέρει μέ τήν ἀγάπη καί τήν πίστη της ἕνα φιλόξενο κατάλυμα στόν Χριστό.

Εἶναι ὅμως καί ἡ χαρά τήν ὁποία μᾶς χαρίζει ἡ ἐνότητα μέ τούς ἄλ-λους ἀνθρώπους γύρω μας. Γιατί ἡ ἑορτή τῶν Χριστουγέννων μᾶς φέρ-νει ὅλους πιό κοντά στόν νεο-γέννητο Χριστό, ἀλλά καί πιό κοντά καί μεταξύ μας, γιατί ὁ Χρι-στός ποτέ δέν χω-ρί-ζει, ἀλλά ἀντί-θετα μᾶς ἐνώνει· ἐνώνει τούς ἀν-θρώ-πους μέ τήν ἀγάπη του.

Αυτή ή αγάπη είναι πού τόν έκα-νε νά έλθει στόν κόσμο, αφή-νον-τας για λίγο τόν ουρανό. Αυτή ή αγά-πη είναι πού τόν έκανε νά συγ-καλύψει για λίγο τή θεία του φύ-ση, προκει-μένου νά μήν μάς τρο-μά-ξει· πού τόν έκανε νά έν-δυ-θει τήν ανθρω-πινη μορφή για νά εί-ναι όμοιός μας, προκειμέ-νου νά τόν κα-τα-λάβουμε, προκει-μένου νά τόν αισθανθοϋμε δίπλα μας, προκειμέ-νου νά τολμήσουμε νά τόν άκο-λου-θήσουμε.

Αυτή ή αγάπη είναι πού έκανε τόν Χριστό νά θελήσει νά μάς ένώ---σει και πάλι μέ τόν Θεό-Πα-τέ-ρα του, από τόν όποιο μάς είχε απομακρύ-νει ή άμαρτία, και νά μοιρασθει μαζί μας ό Χριστός τήν ιδιότητα του τέκνου του Θεού.

Αυτή τήν αγάπη διδάσκει και σε μάς μέ τή γέννησή του ό Χριστός και αυτή θέλει νά μάς μάθει μέ τόν τρόπο πού επιλέγει για νά απο-κα-τα-στήσει τή σχέση μας μέ τόν Θεό. Γιατί χωρίς αγάπη κανείς δέν μπο-ρεί νά βρεθει κοντά μέ τόν άλλ-λο και πολύ περισσότερο νά βρε-θει κο-ντά στόν Θεό. Γιατί, όταν δέν ύπάρχει αγάπη, τότε παρεμ-βάλ-λο-νται ό έγωισμός, ό άτομι-σμός, τό συμφέρον, οι άδυναμίες και τά έλατ-τώματά μας, και δια-σποϋν τήν ένότητα, και γίνονται άφορμή για προβλήματα και απο-τελοϋν αι-τία διαιρέσεως και δια-μάχης.

Όταν όμως ύπάρχει αγάπη, τότε δέν χρειάζεται νά διακρίνουμε και νά διαχωρίζουμε τά δικά μας από τά δικά τους, γιατί ό καθένας προσ-φέρει στόν άλλο από τά δικά του, γιατί θέλει ό άλλος νά έχει περισ-σό--τερα και από τόν ίδιο.

Όταν ύπάρχει αγάπη, τότε ό κα-θέ-νας θέλει νά άγκαλιάσει τόν άλλο, θέλει νά του προσφέρει ό,τι έχει, θέλει νά του χαρίσει τή χαρά πού έχει, τήν επιτυχία πού έχει, θέλει νά του χαρίσει τόν ίδιο του τόν έαυτό.

Όταν υπάρχει αγάπη, δεν υπάρ-χει χώρος για παρεξηγήσεις, γιατί ο καθένας είναι πρόθυμος νά άνε-χθεῖ καί νά κατανοήσει τίς άδυ--να-μίες τοῦ ἄλλου, εἶναι πρό-θυμος νά συγχωρήσει καί τά σφάλματά του, εἶναι ἔτοιμος νά κάνει τό πᾶν γιά νά μήν χωρισθεῖ ἀπό αὐτόν.

Όταν υπάρχει αγάπη τότε ο ἄλ-λος, ὅποιος καί ἂν εἶναι, δεν εἶ-ναι ἕνας ἄγνωστος, δεν εἶναι ἕνα ξέ-νος, ἀλλά εἶναι ἀδελφός μας.

Αὐτό εἶναι τό ἀληθινό νόημα καί τό ἀληθινό περιεχόμενο τῆς αγά-πης πού μᾶς διδάσκει ο Χριστός μέ τή γέννησή του. Καί αὐτή τήν αγά-πη ζητᾶ καί ἀπό ἐμᾶς. Όχι γιατί τήν χρειάζεται ο ἴδιος, ἀλλά γιατί ἐμεῖς τήν χρειαζόμαστε.

Γιατί ἡ αγάπη ἔχει ἀντικα-τα-στα-θεῖ, δυστυχῶς, στίς ἡμέρες μας ἀπό τό συμ-φέ-ρον καί τήν ἰδιοτέλεια, ἀπό τόν ἐγωι-σμό καί τόν ἀνταγω-νισμό.

Γιατί ἡ αγάπη στίς ἡμέρες μας ἔχει χάσει τό πραγματικό της νόη-μα καί ἔχει ἐξελιχθεῖ σέ πυροτέ-χνημα.

Γιατί αὐτό πού πολλοί ἄνθρωποι ὀνο-μά-ζουν αγά-πη μοιάζει μέ πυρο-τέχνημα, αὐτό τό συναί-σθη-μα πού ἐκ-δηλώνουν μέ ὑπερβο-λικό, ἴσως τρόπο, γιά λίγες ἡμέρες καί ὕστερα ἐξαφανίζεται, ὕστερα σβύνει καί τή θέση του παίρνουν ἄλλα συναι-σθή-ματα πού δεν ἔ-χουν καμιά σχέ-ση μέ τήν αγάπη.

Γιατί ἡ ἀγάπη διαρκεῖ γιά πάντα καί δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τή συμπεριφορά τοῦ ἄλλου. Γιατί ἡ ἀγάπη μᾶς γεμίζει μέ ἀγάπη, μᾶς γεμίζει μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, διότι «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν», ὁ Θεός εἶναι ὁ ἴδιος ἀγάπη.

Ἐμεῖς πού ἔχουμε τήν εὐλογία νά γνωρίσουμε τήν ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία μας καί τήν πίστη μας· ἐσεῖς πού ἔχετε τήν εὐλογία νά ζεῖτε μέσα στήν ἀγάπη τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Θεοῦ μέσα στά κατηχητικά σχολεῖα καί τίς νεανικές συντροφιές τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας· ἐσεῖς πού ἔχετε τήν εὐκαιρία νά μαθαίνετε ἀπό τήν παιδική καί τή νεανική σας ἡλικία τό μεγάλο μυστικό τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης, δώστε αὐτή τήν ἀγάπη γύρω σας, στούς συνομιλήκους σας, στά παιδιά πού ἔχουν ἀνάγκη ἀλλά καί στούς μεγαλυτέρους.

Δώστε τήν ἀγάπη σας στόν Θεό, γιά νά τήν πολλαπλασιάσει μέσα ἀπό τή δική του ἀγάπη καί νά γεμίσει μέ τήν ἀγάπη τίς ψυχές σας καί ὅλο τόν κόσμο. Ἐτσι θά μπορέσετε καί θά μπορέσουμε ὅλοι νά ζήσουμε καί τή χαρά τῶν Χριστουγέννων, ὄχι μία μόνο ἡμέρα ἀλλά καθημερινά, γιατί θά αἰσθανόμαστε στήν ψυχή μας τή χαρά τῆς παρουσίας του καί τήν ἀγάπη πού μᾶς προσφέρει. Θά αἰσθανόμαστε τή χαρά νά εἴμαστε μαζί μέ τούς ἀδελφούς μας καί νά τούς προσφέρουμε τήν ἀγάπη μας.

Αὐτή εἶναι ἡ ὁλόθερμη πατρική εὐχή μου γιά τά φετινά Χριστούγεννα καί γιά ὅλους ἐσᾶς, τά παιδιά καί τούς νέους τῶν κατηχητικῶν μας Σχολείων. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά γεμίζει τίς ψυχές καί τόν κόσμο μας μέ τήν ἀγάπη τή δική του καί νά μᾶς χαρίζει τήν ἀληθινή χαρά καί τήν πραγματική ἀγάπη.

Εύχομαι εύλογημένα Χριστούγεννα!

© Kosmas Karagiannis IMBNK